

בלי תיק

לאור הנטיה הרווחת בין יושבי הכיסאות הטרניים שלא להחזיק בתיק, כדאי לבדוק מהן הסיבות לפופולריות של סטאטוס זה:

יגאל הורביץ (אומץ) שהתלכט במשך השבוע שעבר (וזה היתה הצגה) קבע חבריכנסת מהעבודה. "הוא מאוד אוהב להתלכט בקול רם." אמר להצטרף לממשלה. הודיע לי בצורה היום הראשון החולף שיש בכוונתו "להיות שר-בלי-תיק".

מה זה נותן לך שאלת.

וזהו פורום להעלאת דיעות. היררר הורביץ בקול. "וזה... סיבות נוספות לא הגיעו לידי ביטוי."

גירעון פת שמונה ברקע ה-90 כשרה-המדינה. גם הוא התעתד להיות דווקא שר-בלי-תיק. בחצות הלילה ביום הרביעי הוא הסביר לי בהקלה ניכרת. "אני כבר החזקתי במישרד גדול. עכשיו אוכל לשבת בוועדות השונות. להביע דיעות. לעסוק במיני מות שיוטלו עליי". המשימות, כמובן, לא יהיו מיוחדות. מכיוון שהוא תחום מומחיתו של השר-בלי-תיק **עזר וייצמן**.

לילי

סקופ-השבוע

שנכנס מחוייט — בחליפה כחולה ועניבה — ובצעדים כבדים למישרד הכלכלי השני בחשיבותו בישראל. עובדי המישרד ריווחו לי על פחד ושמועות שונות בדבר עריפת ראשים. שהתהלכו במסדרונות המישרד. שרון נראה נרגש. עצם עיניו כלא מאמין. הוא אסף את עובדי המישרד בלובי של הבניין שבו הוא שוכן והרגיע אותם: "החלטותיי יהיו מיקצועיות לחלוטין". הכטיח ל-300 האנשים שמילאו את הלובי.

הוא מעורר סקרנות. הסבירו לי את פשר ההתקבלות. אריק, מנהיג המכיר את קהלו, השמיע להם בדיוק את אשר רצו לשמוע. "הוא אישיות דומיננטית". התפעל באוניי אחד העובדים.

תוך כדי נאומו. פנה שרון לקודמו, גרעון פת. אך לא מצא אותו. פת פשוט נעלם מאחורי מימדיו המרשימים של השר הנכנס. ועברו כמה שניות טובות עד שנמצא מימינו. "חשבת שאתה נכח צא שמאלה לי". ניסה שרון להתברר. פנינים נוספות מנאומו הקצר: "תמיד מזדמן לי להימצא במקור העניינים: כשהייתי בביטחון — זה היה המקור. וכעת, כשהגיעה המרכזית של ישראל היא הכלכלה — אני כאן". ספק התלונן. ספק התחנצן שרון. לאיש באותו המעמד לא היה האומץ להזכיר לו. שכמה מהעניינים הכי חשובים הפכו למוקד בעזרתו האריכה. ולסיום — סקופ השבוע: אריק, גבירתי ורבותי. הגיע לברו. בלי **לילי**.

באחדות. או יפתיע? למעשה, לא היו הפתעות: היה ידוע ששמיר יאחו בשארית מנהיגותו בממשלת האחדות הלאומית.

05.00 — בחוז כבר היה אור מלא. "שמיר יורד" הודיעו. התגובה — ארישות. לקריאה: ואביזאב כבר התרגלו. פרס הפגין עיתוי מדהים. קם משנתו פרוץ שיער ושאל: "מה השעה?"

בדיוק באותה השעה צעד שמיר לקראתו. לזה יקראו תיאום והרמוניה. ההמשיה יקרות. לא. הוא לא מוכן להודות או להעביר את המסר שבפיו — הוא רוצה לדבר עם שיעור מנכ"ל. הואיל להשאיר מיספר טלפון ש"יפקד בידו שיעמון אישית" אך נותר על הקו.

בינתיים. בקומה העליונה, יצאו מנהיגי ש"ס — הרבנים **פנחס ופרץ** — מחדרו של שמיר. הם נראו נרגשים וכעוסים. והצחירו על פרישתם מהממ"ש. (הפרישה החזיקה מעמד עד לצאתי היום). "לנו יש ארבע מנדטים. וכמו כן למפדל". טענו פעיליהם. ויתרנו להם מספיק.

בליילי

אחד מטיקס-החילופין שהתקיימו ביום השישי בין השרים היוצאים והנכנסים עורר תשומת-לב מיוחדת. המדובר בטקס החילופין בין שרי התעשייה והמיסחר: גרעון פת. שערר למישרד המדע, ו**אריאל שרון**.

איגנר, שהצליח לשמור על מראה אלגנטי גם בשעות הקטנות של הבוקר. למטה חיפשו סיגירות, למעלה התפללו. שמועות אמרו שהם (ש"ס) מחפשים את חכמי-התורה, ולוקח זמן עד שמוצאים חכמים.

03.30 — הירשו לצוות הטלוויזיה הישראלית להיכנס לחדר הוועדה לחוז וביטחון. פרס התראין דובך בנסיבותיו הדיפלומטיים. הרף עייפותו. אלה עיצבנו את המראין. שפסק: "שנינו לא במיטבנו".

04.00 — לפרס הירדע בעצביו-הגדול שלו נשבר מלחכות. מזכירותו, **דליה ואיתי**, חזרו לתל-אביב. פרס עצמו פרש לישון בחדר הסמוך. נכון העדיף לישון בבית. נגטש בהקלה ניכרת. רק ברילב. שחל. **עמירם ניר ויוסי ביילין** הפגינו נאמנות לבוס.

04.30 — הטלפון צילצל. כולם הסתכלו במכשיר ובשעה לסירוגין. כלא מאמינים. על הקו היה שיעמון שביקש-את-שימיעון (פרס) — יש לו מסר אישי דחוף עבורו. לא. לא מסר פוליטי. "לא ניתן להעירו" פסק **ברוך**. דוברו של פרס. "הוא לא ישן מספיק לילות". הוויכוח ארך עוד 15 דקות יקרות. לא. הוא לא מוכן להודות או להעביר את המסר שבפיו — הוא רוצה לדבר עם שיעור מנכ"ל. הואיל להשאיר מיספר טלפון ש"יפקד בידו שיעמון אישית" אך נותר על הקו.

בינתיים. בקומה העליונה, יצאו מנהיגי ש"ס — הרבנים **פנחס ופרץ** — מחדרו של שמיר. הם נראו נרגשים וכעוסים. והצחירו על פרישתם מהממ"ש. (הפרישה החזיקה מעמד עד לצאתי היום). "לנו יש ארבע מנדטים. וכמו כן למפדל". טענו פעיליהם. ויתרנו להם מספיק.

04.45 — למטה. בחדר מיפלגת העבודה. חיכו לתשובתו של שמיר: האם יפר את הבטחתו לשי"ס וירבוק

זכרונות

מזל טוב! יש ברית!

מודעי ופת ופת עצמם נפגשו לפני כמה ימים והכריזו על פתיחת דף חדש ביחסים ביניהם. שיתוף ואמון הדדיים. עד כדי כך אמון. שהשניים כתבו את פיתקי ההצבעה שלהם ביום הראשון החולף יחדיו. כך, על כל פנים. סיפר לי פת. כשנודע לפת ומודעי שפתק-ההצבעה של מודעי בידו, הוריע לי פת בחיוך שהסקופ אינו בלעדי שלי: גם הוא יודע את תוכן הפתק: הסתבר שהשניים הראו אחד לשני את שמות מועמדיהם לתפקיד שרים. בטרם יילשלו את פיתקיהם לקלפי. לזה בדיוק יקרא שיתוף!

מזל טוב! המתחרים הנצחיים **יצחק מודעי וגירעון פת** כרתו לאחרונה ברית-ידידות ביניהם. תרמו להכשרת-ההקרקע שני אישים המקורבים לשניים: חברי-הכנסת **פיני חס גולדשטיין** איש מודעי ו**איתן רוזנמן** (זה באלעל וזכרים? תחילה ייצג את העובדים. אחר כך את ההג"ה ולבסוף מצא עצמו בחוץ. שהוא מקורבו של פת. גולדשטיין לקח את רוזנמן שיעורו לו במטה-הבחירות של הליכוד. השי"ים התקדמו במהלך העבודה וסללו את הדרך לקרבה בין מודעי ופת.

כיצעט ועידת פיסגה

למישלחת הישראלית לכינוס מועצת-ההנוער הפוליטית והכללית. שנערך באוסלו בירת נורווגיה, אירעה כמעט ועידת פסגה בין-מעצמית. המישלחת מנתה, בין היתר, את חברי-הכנסת **עזר אמוראי** (עבודה) ו**פינחס גולדשטיין** (ליברלים). ובאה למלון שבו השתכנה מישלחת סובייטית כראשותו של **פאליה**. חתנו של **לאוניד ברזנייב** — מנהיג ברית-המועצות המנוח. מישלחת נוספת שהתארכה במלון היתה מארצות הברית. אצל האמריקאים חייך התיווך הוא פעיל במיוחד, ומידע נעשו נסיונות. להגיש את המישלחות מרוסיה ומישראל. תכלס? לא יצא כלום. הרוסים השתדלו להוריד פרופיל. ואילו גולדשטיין ואמוראי הוחזרו בטרם עת ארצה. עקב ההתחששות הפוליטיות.

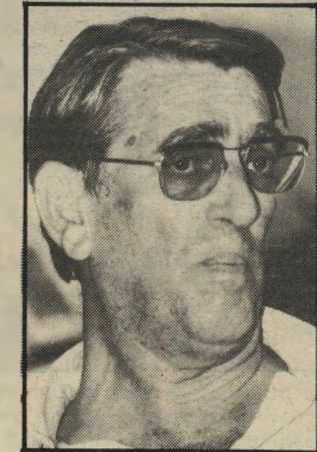
לילות ללא שינה". **01.00** — רבין התייאש ונטש את האיוור לטובת אירוע פרטי. בחדר הוועדה לחוז וביטחון. שבו התמקמו ח"כי העבודה. התפתח הווי. סיפרו בריחות. על מי? על מי? לא. על חיים ברילב. שישב בסמוך והפר לכוכב הלילה בלי ידיעתו. על הרב **משה סלומון מנכ"ל** מישרד-הדתות. השי- ארתו של סלומון בתפקידו הרגיל: את ש"ס. "צריך למצוא לו עבודה, וזהו" הבריקו ברעם **ורפי ארלי**. אולם נושא הבדיחות הראשי היה **משה יצחק**. שכונה בפי עזר וייצמן, "שחלנו וכל השאר". שחל התרוצץ ללא הרף עמוס ניירות. "כששחל מגיע עם נייר זה סימן טוב". קיווה ח"כ אופטימי. "זה סימן שהוא כרגע יצא מהשיירות". הוסיף חברו וגרם לצחקוקי יאוש. **01.30** — לא כולם כבר זכרו למח מכחיש. "רגע", צעק אותי כתב זה. "עכשיו שמיר רן עם ש"ס בהצעה של המפדל". שהיא בעצם הצעתו של שמיר.

יאר צבן התעייף. "רוצה ללכת" בינתיים עבר על נחמיאס: "כל מה שעווי ברעם צריך לעשות בשביל להקים ממשלה צרה זה להציל אליי ולהודיע לי — אתם מקבלים את תיקי החקלאות והחינוך? זה התנאי המקדים שלנו להצטרפות לממשלה". מה פיתאום? קפץ נחמיאס משולל ההר מור. "חינוך וחקלאות אינם תיקים". הסביר צבן בארשת רצינית. "זה אירי אולוגיה".

01.45 — צבן הלך לישון. במעלית צחק: "הוא לקח אותי ברצינות. נחמיאס". הליכתו סימנה את ההשלמה עם כך שתקום ממשלת אחדות ויהי מה. באורח פלא נעלמו גם שאר השותפים הפוטנציאליים לממ"ש. צבן בארשת רצינית. "זה אירי אולוגיה".

אבו חצירא. "שיחות התערבות" אצל **יצחק שמיר**. גם גרעון פת, שר התעשייה והמיסחר בינתיים נקלע למקום: "לא. לא נקראתי. פשוט אירחתי את סגן ראש ממשלת הולנד, אז כבר באתי". התנצל.

00.30 — **יום החמישי**. המפדל גמרה סוף-סוף להתייצץ. המיועד לראשות-הממשלה, פרס, שימש כמתווך והעביר את הכדור קומה-מעלה. ליצחק שמיר, שהעביר את הכדור לש"ס. למטה: דור הבנינים של מיפלגת העבודה. גם הקיצוניים שבו. גילה ערפיות ברורה לאופציה של הרכבת ממשלה צרה. אך החבורה פרסירובי נכון דחפה לאחדות לאומית. היה ברור לכל שנוכחות "הקטנים" אינה אלא הפגנת-שרירים לפני הליכוד. יאיר צבן פיהק ורצה ללכת לישון. "אתם יודעים את מיספר הטלפון שלי..." הקניט את **עזרי ברעם** (עבודה) שהתנודר מצד אל צד. אדום עיניים. לאחר "שני

בריאין המפגת-נוכחות

ההתרעה הובנה נכון עליירי רביעית הצמרת ושימיעון פרס. **יצחק רבין**, יצחק נבון וחיים ברילב. שאילסלה בתורנות את השולחן שעל הבימה. תורו של חן הוקדם. ונאומו התקבל בתשואות נקהל — שקצת הפריעו להפייאנר, שהיה אמור לסיים את הערב. לאחר נאומו חזר כח למקומו בקהל. וזכה למיתקפה מאסיבית מאוד של שלושת ריבועי ההנהגה: יצחק רבין, שימיעון פרס וחיים ברילב ("חיים קצת קילקל" רטנו אהרי האחדות בקהל).

"תר מזה" לא הירפה מכחן **שבח ירי**, נציגו הפעלתי של רבין בקהל. "מזה" — הכוונה להצבעה החשאית, שהעז לדרוש הציר החצוף. למען הסדר הטוב. אמר ברילב שניהל את השיבה. "צריך לשאול את משה חן, לפני שניגש להצבעה. האם הוא עדיין דורש הצבעה חשאית... לא יופי. אז ניגש להצבעה..."

כהן, שדווקא דרש וגם צעק למען הצבעה חשאית, לא עיכל את קצב האירועים המהיר. לפני שהספיק לפתוח את פיו לענות לברילב, שמע את מוכ"ל עונה במקומו. אווירת השכנוע התקף התהדקה סביבו פלאים. בפתק ששלח לי באופן רחוף תכריכנסת מוטרד, הוא התלונן: "זה לא הוגן שאת משיפה עלי להתנגד". ההגינות נוסח מיפלגת העבודה יצרה הצבעה מוזרות. שבמהלכה הרמו של קרטונים שכולים אלעל. כתשובה לשאלה: "מי בעד?" בעד אחדות. כמובן. הספירה, הפלא ופלא. התה מהירה עוד יותר ומדוייקת: באולם צופף המונה 700 מקומות ישיבה, שלא לדבר על חברי-מרכז רבים שעמדו וסתמו את המעברים. הצליחו לספור לא יותר מ-500 ידיים בעד וגד, כולל היד שלי שאלה היתה שייכת לעניין. מפילאי הדמוקרטיה.

ועד-הארגון הראוישה (עבר)

23.30 — הכנסת מוארת ושוקקת חכ"ים, עסקנים, עיתונאים. צלמים ומצלמים. בקומת הוועדות לא היו הפתעות: ישיבת המפדל עדיין נמשכה. דלת האולם שבו התקיימה הישיבה לא היתה סגורה לחלוטין. הסרק משך את עוזריהם של פרס ורבין ואותו להציץ. בתוך האולם נאם **יהודה בן-מאיר**: "אני מציע ש בנושא זה לא נחליט הלילה". הצעה שזרעה בהלך בקרב המציעים. "הוא דיבר על משהו אחר, הרגיע רבין את עצמו ואת הנוכחים. חברי-הכנסת **אברהם בן-עז** ואהרון נחמיאס היו שרויים במתח. במשך חמישה שבועות הם ניהלו את המשאומות עם המפדל. מטעם מיפלגתם, העבודה. יצרנו עימם יחסי אמון והבנה הדדיים". סיפרו. שום דבר לא דלף לתקשורת! כעת עמדו יחסי "האמון וההבנה" למיבחן. שעמד לחרוץ את עתיד השניים במיפלגתם. על כיעונו. למשל, מדברים כמועמד לסגן-שר-החקלאות.

24.00 — **אמני רבין** שטיין (שינוי) נתקף בהיסטריה כלתי-מובנת: "אני רוצה ששימיעון (פרס) יידע" הסתבר שרובי-שטיין, אשר קיווה עד לרגע האחרון כי תקום ממשלה צרה, סבר שיש אייבהנה בין מנהיגי העבודה והמפדל.

ליד חדר הדיונים הממושכים של המפדל הפגינו נוכחות **מרדכי (מור'ה) בראין** (רצ). יאיר צבן חצירא (תמי) — השותפים הפוטנציאליים לממשלה צרה. ניתן היה לקרוא את המפה הפוליטית על פי מיקומם: בעור שצבן יש יחד עם חכ"י העבודה וזכר לשיתוף-הפעולה במערך — טייל אבו חצירא עם עוזרו **ירם בן-שלום** במסדרונות, כלא שמישהו פנה אליו. אבן, עוזרו קיבל הוראה שלא לזוז מהכנסת. מחשש שיתרחשו שם דברים. כמה שעות קודם לכן, יום